CZĘŚĆ XLV — № 25. ROK 23 — (1852.)

TYGODNIK
PETERSBURSKI.
GAZETA URZĘDOWA
KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Wychodzi we WTORKI i PIĄTKI. Prenumerata przyjmuje się pod adresem do Wydawcy Tygodnika w Petersburgu, lub do Expedycyi Gazet Petersburskiego Pocztamtu, nadto we wszystkich Pocztowych urzędach w Cesarstwie i Królestwie.

Cena: ROCZNA w Rossyi z pocztą, a w Stolicy, z noszeniem do mieszkań, 15 rubli. PÓŁROCZNA 8 rubli srebrem.

PIĄTEK, $\frac{4}{16}$ KWIETNIA.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

PETERSBURG, $\frac{3}{15}$ KWIETNIA.

Rozkaz dzienny CESARSKI, *w Wydziale Wojskowości, z dnia 30 Marca 1852.*

Za odznaczającą się służbę, zostają podniesieni do rang: Jenerał-Porucznika, Pełniący obowiązki Wojennego Gubernatora Kamieńca Podolskiego i Podolskiego Cywilnego Gubernatora, liczący się w Armii Jenerał-major *Annienkow 3*, z pozostaniem w tychże obowiązkach i w Armii;—Jenerał-majora, Pułkownicy: Pomocnik Dowodzcy okręgu inżenjernego Finlandskiego *Martynow 2*, z uwolnieniem od służby z mundurem i całkowitą pensyą; Astrachański Komendant, liczący się w jeździe *Swiderski 1* i Członek Rady Depart. Inżenjeryi Minist. Wojny *Nabałow*, dwaj ostatni z zachowaniem dotychczasowych obowiązków; — Dowodzca Dynaburgskiego inżenjernego arsenału i Dowodzący wojennoroboczemi rotami w Dynaburgu *Kamieński 2*, z uwolnieniem od służby z mund. i całk. pensyą; — Zarządzający Komisoryatską Kommisyą Kremieńczugską *Szczulepnikow*, z zachowaniem dotychczasowych obowiązków; — Korpusu Żandarmów baron von *Tiesenhausen 1*, zostający przy Sztabie J. C. WYSOKOŚCI Głównego Zwierzchnika Wojskowych Zakładów Wychowania inżenjer polowy *Tielakowski*, Naczelnik ostatnich 4 okręgów jazdy Noworossyjskiej wojskowej osady *Traskin* i Naczelnik pierwszych 4 okręgów jazdy Ukraińskiej wojskowej osady *Arnoldi 3*, trzej ostatni z zach. dotychcz. obowiązków; — Starszy Członek Zarządu Orenburgskiego wojska kozaków *Podurow*, z pozost. Zasiadającym w tymże Rządzie; —Naczelnik obłężnego artylleryjskiego parku № 2 *Borenius*, Dowodzca Warszawskiego Artylleryjskiego zakładu robot *Gorbunow 1* i Dowodzca Nowomirgorodzkiego pułku ułanów hrabia *Nirod 2*, z zachowaniem dotychcz. obow. — Fligel-adjutant J. C. MOŚCI, z pułku kozaków Gwardyi *Szamszew* i mianowany Dowodzącym częściami tegoż pułku, znajdującemi się dla odpoczynku na Donie; — Dowodzca 3 brygady wojska kozaków linijowych Syberyjskich, von *Friedrichs 3*, Dowodzca pułku Kirysyerów J. C. W. W. X. KONSTANTYNA MIKOŁAJEWICZA baron *Ungernsternberg 1*, dwaj ostatni z zachowaniem dotychczasowych obow. — Dowodzca dywizyonu Czarnomorskich kozaków Gwardyi *Kotlarewski 2*, z zaliczeniem do wojska kozaków Czarnomorskich; — z pułku Wołyńskiego Gwardyi *Woropaj*, z zaliczeniem do Korpusu pieszego Gwardyi; — Dowodzca 17 brygady artyller. *Timofiejew 2*, Dowodzca Estlandskiego pułku strzelców *Tichmieniew 1*, i z Korpusu Topografów Naczelnik pomiaru ziem Skarbowych w Syberyi *Budberg 4*, trzej ostatni z zachow. dotychczasowych obowiązków;—Dowodzący pułkiem Gwardyjskim ułanów J. C. W. WIELKIEGO XIĘCIA NASTĘPCY CESARZEWICZA *Kursel 1*, z zatw. Dowodzcą pułku; — Dowodzca pułku Karabinierów Wielkiego Xięcia Fryderyka Mecklemburgskiego *Kaftyrew*, Dowodzca pułku Grenadyerów J. K. W. Xięcia Eugeniusza Wirtembergskiego *Zezewitow* i Dowodzca pułku Atamańskiego J. C. WYSOKOŚCI W. X. NASTĘPCY CESARZEWICZA *Karpow 4*, trzej ostatni z zach. dotychczasowych obow.—Dowodzca Grenadyerskiego bataljonu Saperów *Raszet*, z zaliczeniem do bataljonów saperów i do korpusu Grenadyerów; — Fligel-adjutant J. C. MOŚCI, z pułku Preobrażeńskiego Gwardyi *Musin-Puszkin*, z zalicz. do korpusu pieszego Gwardyi; — Dowodzca Nizowskiego pułku strzelców xiążę *Chimszijew* i Dowodzca pułku pieszego Riazańskiego *Dussek*, dwaj ostatni z zach. dot. obow. — Zostający w stałych kadrach pułku wzorowego pieszego, z pułku pieszego Riazańskiego *Poleszko* i mianowany Dowodzcą tegoż wzo-

rowego pułku — z pułku Moskiewskiego Gwardyi *Malinowski 2*, z zalicz. do korpusu pieszego Gwardyi — z 2 korpusu kadetów *Kursel 2* i zalicz. do Zarządu Zakładów Wojskowych Wychowania; — z pułku Grenadyerów Gwardyi *Bolszakow*, z zalicz. do Armii i do korpusu Grenadyerów; — Dowodzący 3 gwardyjską Grenadyerską artylleryjską brygadą *Kuźmin*, z zatw. Dowodzcą tejże brygady; — Dowodzca pułku pieszego Narwskiego *Żukowski* i Dowodzca 6 brygady Artylleryjskiej *Kastorski*, dwaj ostatni z zach. dot. obowiązków; — Dowodzący 2 brygadą artylleryi Gwardyjskiej *Massalski 1*, z zatw. Dowodzcą tejże brygady; — Dowodzca 2 bataljonu Saperów *Alexiejew 1*, z zalicz. do bataljonów Saperów; — Dowodzca Uglickiego pieszego pułku *Sławin*, Dowodzca Moskiewskiego pieszego pułku *Kultjanow*; — Dowodzca pułku strzelców J. C. W. W. X. Michała Mikołajewicza *Kaszperow 2*, Dowodzca Suzdalskiego pieszego pułku *Towiański* i Dowodzca Tulskiego pułku strzelców *Fetisow*, pięciu ostatni z zach. dot. obowiązków — z pułku konnej Gwardyi *Gołowin 3*, z zaliczeniem do dywizyi Kirysyerów Gwardyi; — Dowodzca pułku pieszego Jenerał-Feldmarszałka hrabi Dybicza Zabałkańskiego *Kazarinow 1*, Dowodzca pułku Kirysyerów Orderu Wojskowego baron *Buller*, i Dowodzca Dnieprowskiego pułku pieszego *Markowski* trzej ostatni z zach. dot. obowiązków — z pułku strzelców Gwardyi *Grunt 1*, z zaliczeniem do Armii i do Korpusu Grenadyerów; — Dowodzca 5 brygady Artylleryjskiej *Tiapołkow*, z zach. dot. obowiązków; — Dowodzący Kijowskim Arsenałem, liczący się w konnej polowej artylleryi *Kudriawski*, z zatw. Dowodzcą; — Dowodzca lekkiej № 3 bateryi, z artylleryi konnej Gwardyi *Aledinskoj*, z zaliczeniem do polowej konnej Artylleryi; — Dowodzca 5 konno-artylleryjskiej brygady i lekkiej № 10 bateryi *Suchotin 1*, z zachowaniem tego dowodztwa i zaliczeniem do polowej Konnej artylleryi; — Dowodzący pułkiem Kawalergardów N. Cesarzowej Jmci *Brewern 2*, z zatwierdzeniem Dowodzcą pułku; — Zostają mianowani: Dyrektor Departamentu Osad Wojskowych Jenerał-Artylleryi baron *Korff 1*, Inspektorem całej Artylleryi, — Naczelnik wszystkich okręgów żołnierzy rolników gubernij: Nowgorodzkiej, Witebskiej i Mohylewskiej Jenerał-Porucznik *Pillar-von-Pilchau 2*, Dyrektorem Departamentu Osad Wojskowych; — Pomocnik Naczelnika wszystkich okręgów żołnierzy rolników gubernij Nowgorodzkiej, Witebskiej i Mohylewskiej, Jenerał-Porucznik *von der Brügen*, Naczelnikiem tychże okręgów; — Zasiadający w Radzie Wojennej z prawem głosu, Jenerał-porucznik hrabia *Kuszelew*, Członkiem tejże Rady; — Zarządzający Komisoryatskim Departamentem Ministerstwa Wojny, Jenerał-Porucznik *Nikiforow 1*, Jenerał-Kriegs-Komisarzem Ministerstwa Wojny; — Dowodzca pułku Konnych Grenadyerów Gwardyi *Tiepold*, Dowodzcą 1 brygady 1 lekkiej dywizyi jazdy, z zachowaniem Dowodztwa pułku.

— Przez tenże Rozkaz dzienny, zostali podniesieni, w liczbie innych, za odznaczającą się służbę, do rang: Pułkownika, podpułkownicy: z korpusu Żandarmów Dowodzca S.-Petersburgskiego Dywizyonu Żandarmów *Swadkowski*, liczący się w Armii, Członek Dynaburskiej Komisoryatskiej Kommisyi *Kamrer*, Dywizyjny Kwatermistrz 4 lekkiej Dywizyi jazdy *Micewicz*, i Rotmistrz pułku Huzarów Gwardyi *Pęcherzewski*; — Rotmistrza, Sztab-rotmistrz pułku Huzarów Jenerał-Feldmarszałka Xięcia Warszawskiego hrabi Paskiewicza-Erywańskiego, adjutant Witebskiego, Mohylewskiego i Smoleńskiego Jenerał-Gubernatora *Dołgowo-Saburow*; — Sztabs-kapitana, Porucznicy: Dozorcy Lazaretów wojskowych, Kowieńskiego *de Lagarde* i Mińskiego *Kriwoszein*, Konno-artylleryjskiej № 11 bateryi *Huszcza*, Brygad Artylleryjskich: 1-ej *Solecki*, 2-ej *Kuczyński 1*, 4-ej *Wasilkowski* 5-ej Hrabia *Tyszkiewicz*, 6-ej *Kleszczyński*, 17-ej *Karsznicki*; — Porucznika, Kornet pułku Huzarów Gwardyi hrabia *Hauke 1*.

— Przez Rozkaz dzienny Cesarski, z dnia 29 Marca, Jenerał-majorowie *Daragan* i *Rossel* zostają zatwierdzeni: pierwszy Wojennym Gubernatorem miasta Tuły i Tulskim Cywilnym Gubernatorem, a ostatni Wileńskim Cywilnym Gubernatorem; Jenerał-major liczący się w jezdzie *Moskwin* zaliczony zostaje do Ministerstwa Spraw Wewnęirznych.

— Przez tenże Rozkaz dzienny, z dnia 21 Marca, Dowodzca pułku Grenadyerów J. C. Wysokości W Xięcia Mikołaja Mikołajewicza Jenerał-major *Swięcicki*, mianowany Dowodzcą 1 brygady 12 dywizyi pieszej.

Rozkazy dzienne Cesarskie, *w Wydziale służby Cywilnej.*

20 Marca. Urzędnik Kancellaryi Kijowskiego Wojennego, Podolskiego i Wołyńskiego Jenerał-Gubernatora, Sekretarz Gubernijalny *Morawski*, mianowany Assesorem od Korony Sądu powiatowego Łuckiego.

22 Marca. Zostający przy Kancellaryi Sekretarza Stanu do przyjmowania próśb do podnóżka Tronu zanoszonych szambelan, Radzca Stanu *Mazowski*, mianowany Urzędnikiem V klassy przy J. C. W. Xięciu Oldenburgskim, w Zarządzie zakładów Wychowania i Dobroczynności, z zaliczeniem do Wydziału Rady Opiekuńczej S.-Petersburskiej Domu Wychowania (Podrzutków) i z pozostaniem w Kancellaryi pomienionego Sekretarza Stanu. — Pełniący obow. Radzcy Rządu Gubernijalnego Mohylewskiego, Radzca Honorowy *Żdan-Puszkin*, mianowany Radzcą tegoż Rządu. — Za wysługę lat zostają podniesieni do rang: Assesora Kollegialnego, Dozorca Akcyzowy powiatu Horodeckiego, Radzca Honorowy *Markijanowicz*; — Radzcy Honorowego, Dozorcy Akcyzowi w powiatach: Surażskim *Szaszkowski* i Siebieżskim *Mienicki*; — Sekretarza Kollegialnego, Sekretarze Gubernijalni: Urzędnik do poleceń szczególnych Izby Skarbowej Witebskiej *Okołowicz*, Pomocnik Buchaltera Izby Skarbowej Wileńskiej *Noiszewski*, Dozorcy Akcyzowi w powiatach: Lucyńskim *Łuszczyński*, i Rzeżyckim *Kirkiłło*; — Otrzymują rangę Rejestratora Kollegialnego, Naczelnik Stołu Izby Skarb. Witebskiej *Ramel*, Buchalter takiejże Izby Kowieńskiej *Giedgowd*, pełn. obow. Buchaltera Izby

Kijowskiej *Siernikow;* Kancelliści: Izb Skarbowych: Witebskiej *Michniewicz*, Kowieńskiej *Romer*, i Wileńskiej *Frąckiewicz*, Kancellista przy Dozorcy akcyzowym Gubernii Wileńskiej *Hejbowicz;* — Otrzymuje dymissyą na własną prośbę, Dozorca Akcyzowy w pow. Grodzieńskim, Radzca Honor. *Lebiediew;* — Za wysługę lat podniesieni do rang: Radzcy Honorowego, Członek Wileńskiego Gubernijalnego Komitetu Stadnictwa, Sekretarz Kolleg. *Siehen;* — Sekretarza Gubernijalnego, Sekretarz Zarządu Wileńskiej Ziemskiej stajni, Rejestr. Kolleg. *Galiński.*

23 Marca. Wykreslony zostaje ze spisów, zmarły Marszałek powiatu Siebieżskiego, Sekretarz Gubernijalny *Korsak.*

— Przez Ukaz Cesarski do Kantoru Dworu, z dnia 13 Marca, zostający przy Głownem Archiwum Ministerstwa Spraw Zagr. w Moskwie, Assesor Kollegialny *Iwanow*, mianowany Kamer-junkrem Dworu Cesarskiego.

— Przez takiż Ukaz z dnia 15 tegoż m., xiężniczka Marya *Dołgorukow*, mianowana Frejliną J. C. W. W. X. Cesarzewiczowej Maryi Alexandrowny.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa, 5 Kwietnia.

Rozkazy do Zarządu Cywilnego Królestwa Polskiego,

Z dnia 7 (19) Marca 1852 r.

Przez postanowienia Rady Administracyjnej,

W Wydziale Kommisyi Rządowej Sprawiedliwości, mianowani: Sędziami Pokoju, właściciele dóbr: Władysław Rulikowski, do Okręgu Tomaszowskiego; Felix Górecki do Okręgu Zamojskiego; Emil Doliński, do Okręgu Kozienickiego; Kazimierz Rozenwarth, do Okręgu Tarnogrodzkiego; Eugeniusz Olszewski i Piotr Gąsiewski, do Okręgu Garwolińskiego, i Teofil Gerlicz, do Okręgu Lubelskiego.

Podprokurator przy Sądzie Kryminalnym gubernii Warszawskiej, Magister Prawa Józef Heltzel, pełniącym obowiązki Podprokuratora przy Sądzie Apelacyjnym, i Assesor Sądu Kryminalnego gubernii Warszawskiej, Radzca Honorowy, Kandydat Prawa Karol Fabisz, pełniącym obowiązki Podprokuratora tegoż Sądu.

Przez rozporządzenia Kommisyj Rządowych i władz oddzielnych,

W Wydziale Kommisyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych. — W Zarządzie zakładów Dobroczynnych, mianowani: Sędzia pokoju Okręgu Węgrowskiego Henryk Morawski, Prezydującym w Radzie Opiekuńczej Zakładów Dobroczynnych powiatu Siedleckiego: Rejent Okręgu Radomskiego Łukasz Janiszewski, Członkiem Rady Opiekuńczej Szpitala św. Alexandra w Radomsku; Radni miasta Łowicza: Michał Hilczyński i Ludwik Schyndel, Członkami Rady Opiekuńczej Zakładów Dobroczynnych powiatu Łowickiego; Assesor Kollegialny Józef Nurzyński, Radzca Honorowy Ignacy Rubinkowski, Budowniczy powiatu Siedleckiego Karol Fiszer, Patron Trybunału Cywilnego w Siedlcach Jan Chomiczewski, Rejent Kancellaryi Ziemiańskiej w Siedlcach Józef Domański, Członkami Rady Opiekuńczej Zakładów Dobroczynnych powiatu Siedleckiego.

W Wydziale Kommisyi Rządowej Sprawiedliwości, mianowani: Pisarz Sądu Policyi Poprawczej powiatu Warszawskiego Wydziału 2 August Grabowski, pełniącym obowiązki Assesora, i Podpisarz Sekretarz Gubernijalny Józef Jałowiecki, pełniącym obowiązki Pisarza tegoż Sądu; Pisarz Sądu Policyi Poprawczej Wydziału Radomskiego, Sekretarz Gubernijalny Piotr Grobicki, pełniącym obowiązki Podpisarza Sądu Kryminalnego gubernji Lubelskiej; Podpisarz Sądu pokoju Okręgu Staszowskiego Ludwik Szpołański, pełniącym obowiązki Pisarza Sądu Policyi Poprawczej Wydziału Radomskiego; były Aplikant Sądowy, na teraz Obrońca przy Sądach pokoju Okręgu i miasta Warszawy Henryk Markowski, pełniącym obowiązki Podpisarza Sądu pokoju Okręgu Staszowskiego; Sekretarz 2 klassy w biurze Kommisyi Rządowej Sprawiedliwości, Kajetan Mijakowski, pełniącym obowiązki Pisarza Sądu pokoju Okręgu Płock'ego, Oddziału 2 w Zakroczyniu, i Podpisarz Sądu pokoju, dodany do pomocy Sądowi Policyi Poprawczej Wydziału Kaliskiego Adam Bem, pełniącym obowiązki Podpisarza Sądu pokoju Okręgu Wieluńskiego.

Przeniesieni. Na własne żądanie: Podpisarz Sądu Kryminalnego gubernii Lubelskiej Franciszek Kwiatkowski, na pełniącego obowiązki Podpisarza Sądu Policyi Poprawczej powiatu Warszawskiego Wydziału 2, z zachowaniem mu stopnia 9 klassy, i Pisarz Sądu pokoju Okręgu Płockiego Oddziału 2 w Zakroczymiu, Józef Wilczek, na pełniącego obowiązki takiegoż Urzędu w Okręgu Wartskim.

W Najwyższej Izbie Obrachunkowej, mianowani: pełniący obowiązki Młodszego Pomocnika Kontrolera, Rejestrator Kollegialny Kajetan Sokolnicki, pełniącym obowiązki Starszego Pomocnika Kontrolera, i pełniący obowiązki Młodszego Archiwisty, Sekretarz Gubernijalny Stanisław Bronikowski, pełniącym obowiązki Młodszego Pomocnika Kontrolera, licząc od dnia 18 Lutego (1 Marca) 1852 roku.

W Głównym Zarządzie Spisu i Zaciągu Wojskowego, mianowany: Aplikant Wydziału Spisu i Zaciągu Wojskowego Władysław Wojcicki, pełniącym obowiązki Młodszego Urzędnika Kancellaryjnego w tymże Wydziale.

—

Otrzymujemy smutną wiadomość o osieroceniu Dyecezyi Sandomierskiej, przez skon jej Pasterza, JW. JXiędza Biskupa Józefa-Joachima Goldtmann, ozdobionego Orderami Św. Anny i Św. Stanisława 1 klassy; który dnia 27 b. m. po długiej słabości, zasnąwszy w Bogu, dokonał doczesnego żywota w mieście Sandomierzu.

— 17 Marca przybył do Warszawy, Jego Wysokość Xiążę Danił Petrowicz de Niegosz, Władyka Czarnogóryi (Montenegro). W orszaku Władyki znajdują się: JW. Piotr Wutzkovitz Wojewoda i Członek Senatu Czarnogoryi; oraz P. Dymitry Miłakowitz, Sekretarz tegoż Senatu. Dostojny po-

drożny, wraz z swoim orszakiem, stanął w hotelu Angielskim. Nazajutrz zaś oddał wizyty: JO. Feldmarszałkowi Xięciu Warszawskiemu, Hrabiemu Paskiewiczowi-Erywańskiemu, Namiestnikowi Królestwa, i Najprzewielebniejszemu Arseniuszowi Arcybiskupowi Warszawskiemu i Nowogeorgiewskiemu; poczém, oglądał we wszystkich szczegółach, tak bogaty w ozdoby wewnętrzne Kościół Katedralny Prawosławny N. Trójcy. Obecny w Warszawie Władyka Czarnogorców, objął naczelnictwo kraju tego w końcu r. z. po zmarłym w dniu 31 Września 1851, Stryju swoim, znanym z prac literackich, Władyce Piotrze Piotrowiczu Niegosz. Przybywa on z Cetini, a w drodze gościł czas niejaki w Wiedniu, gdzie nader zaszczytne spotkało go przyjęcie. Jego W. wieczorem, znajdował się wraz z orszakiem swoim w Teatrze Wielkim. Tak dostojny Gość, jako i osoby orszaku jego, noszą malownicze ubranie narodowe w guście wschodnim. *(K. W.)*

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

NIEMCY.

MUNICH, *27 Marca.* Minister Rossyjski P. Sewerin, tudzież adjutanci Króla Jmci: Jenerał de Laroche i Kapitan Strunz, wyjechali ztąd do Salzbourga, na spotkanie JJ. CC. Wysokości WW. Xiążąt Mikołaja i Michała Mikołajowiczów przybywających z Wiednia.

Munich, 30 Marca. JJ. CC. Wysokości WW. XX. Mikołaj i Michał Mikołajewicze przybyli tu szczęśliwie dzisiejszej nocy między godziną 1 i 2. Dziś rano Wielcy Xiążęta byli z wizytą u Osób Królewsko-Bawarskiej Rodziny.

WIEDEŃ, *5 Kwietnia.* (Przez telegraf.) Xiążę F. de Schwartzenberg, Prezydent Gabinetu Ministeryalnego Austryackiego, wychodząc dziś z Rady Ministrów, rażony został apoplexyą piorunującą i umarł natychmiast; puszczenie krwi, dokonane w chwili uderzenia, nie miało żadnego skutku.

Wiedeń, 6 Kwietnia. (Przez telegraf.) Hrabia de Buol Schauenstein, Poseł w Londynie, mianowany został Ministrem Spraw Zagranicznych. W oczekiwaniu na jego przybycie, portfel został tymczasowo poruczony baronowi Werner.

— Hrabia Franciszek de Méran, syn J. C. W. Arcyxiążęcia *Jana*, wchodzi do służby wojskowej Austryackiej.

— Piszą z Werony, 21 Marca: «Na święty Józef, 19 b. m. w dniu imienin Marszałka Radeckiego, sędziwy solenizant znalazł z rana na swoim stoliku, wspaniały podarunek, przysłany mu na wiązanie od Arcyxiężny Zofii, Matki Cesarskiej. Jest to na podstawie z marmuru białego, ozdobionego trofeami bronzowemi, dwugłowy Orzeł Austryacki z niedokwaszonego srebra misternej roboty, trzymający w prawym szponie wizerunek miniaturowy Cesarza, rzadkiego podobieństwa. Obok portretu były następujące wiersze:

Der du gedeckt den Kaiseraar
Du Gottes-starker Heldenschild,
O werd' der Mutter Dank gewahr
In ihres Herrn und Kindes Bild.
Dein Vateraug'sich dran erfreu,
Bis das, vom Reich beweint, es bricht,
Und Dir der Herr für Deine Treu,
Ums Schwert, den ew'gen Lorbeer flicht.

(Ty, coś zasłonił Orła Cesarskiego, Bohaterski Puklerzu, silny Bożą mocą, przyjm wyraz wdzięczności Matki, w obrazie jej Syna i Pana. Niech Twe ojcowskie oczy cieszą się jego widokiem, aż się zamkną, opłakiwane od całego Cesarstwa, i aż Pan, w nagrodę wierności Twojej, uwieńczy miecz Twój niezwiędłym wawrzynem.)

— Piszą z Wiednia, że spory wszczęte od niejakiego czasu w Austryi, w przedmiocie prawodawstwa o małżeństwie, ukończone zostały ostateczném zawyrokowaniem Cesarza Jmci, że decyzye Koncilium Trydentskiego mają być przywrócone w całej swej sile i służyć odtąd za niezmienne prawidło ku rozstrzyganiu wszelkich zagadnień.

BERLIN, *6 Kwietnia.* 1 Kwietnia nowy Poseł Francuzki baron de Varennes miał zaszczyt złożyć Królowi Jmci swoje listy wierzytelne w pałacu Bellevue.

— Na posiedzeniu 29 Marca Druga Izba, zgodnie z wnioskiem Kommisyi, przyjęła budżet na rok 1852. Następnie Minister Skarbu oznajmił Izbie że po zamknięciu rachunków Kassy Państwa za rok 1851 okazało się, że nietylko deficit roku tego jest całkowicie pokryty, ale że na rok 1852 pozostaje półmiljona talarów przewyżki. Oświadczenie to, jak łatwo zgadnąć, przyjęte było z oznakami powszechnego zadowolenia.

FRANKFURT, *2 Kwietnia.* (Przez telegraf.) W skutek postanowienia Sejmu Niemieckiego, admirał Brommy odebrał rozkaz wydania Kommodorowi Pruskiemu panu Schröder okrętów *Eckernförde* (dawniej *Gefion*) i *Barbarossa*, z całym materyałem, oraz uwolnić od służby federalnej wszystkich oficerów i żołnierzy ekwipażów, których Rząd Pruski zechce przenieść do swojej służby. (Tym sposobem ukończyła się tak długo ciągnąca się kwestya o zachowaniu lub rozpuszczeniu floty federalnej.)

ANGLIJA.

LONDYN, *30 Marca.* Na wczorajszém posiedzeniu Izby Gmin, Gabinet otrzymał upoważnienie wniesienia billu o milicyi. Członek Gabinetu, P. Walpole wnosił takowy i za nim obstawał. Chodzi w tym billu o zaciąg 80,000 ludzi, to jest 50,000 w pierwszym, a 30,000 w drugim roku. Wydatek, rozdzielony na lat pięć, wynosi 240,000 f. st. rocznie. Zasadą główną jest werbunek, ale jeżeli ten okaże się niewystarczającym, zaciąg uzupełniony będzie losowaniem pomiędzy wszystkiemi osobami, mającemi od 18 do 35 lat wieku.

Lord Palmerston mówił za billem pomimo to, iż poprawa, którą doń podał za Ministerstwa lorda Russell, mianowicie, iżby bill był rozciągnięty na Szkocyą i Irlandyą, nie weszła do nowego wniosku. Lord John Russell także popierał bill, który prawie się nie różni od podanego dawniej

przez niego samego. Ale tu nie mógł przewieść na sobie, iżby nie wytknął z pewną uszczypliwością sprzeczności w jaką wpadł lord Palmerston. Za ostatniego Gabinetu, lord ten mocno obstawał za rozciągnieniem środka na kraj cały bez wyjątku i wiadomo, że na tym punkcie rozbił się Gabinet, prezydowany przez lorda Russell.

Te, dość drażliwe objaśnienia wykazały, że opinija, która się była ugruntowała o pojednaniu się polityczném lorda Palmerston i lorda Russell, niemiała zasady. Dała do niej powód ta okoliczność, iż ostatni z tych panów, był wraz ze swą małżonką na wielkim wieczorze, danym niedawno przez lady Palmerston. Teraz się pokazuje, że było to tylko dopełnieniem obowiązku grzeczności, wypływającej ze stosunków wielkiego świata, ale że mimo to dwaj mężowie Stanu pozostali rozróżnieni w świecie politycznym. PP. Hume, Cobden, Bright, Roebuck, opierali się billowi ze stanowiska radykalnego, mimo to upoważnienie żądane przez Ministrów zostało udzielone. Drugie odczytanie billu nastąpi dopiero po Świętach Wielkonocnych.

Dziś P. Berbeley wniosł na Izbie Gmin swój corocznie ponawiany bill o wprowadzeniu głosowania tajnego na wyborach. Wniosek ten odrzucono 246 głosami przeciw 144.

— Depesza telegraficzna, odebrana z Korfu z dnia 25 Marca, donosi, że Lord Wielki Kommisarz Wysp Jońskich, z powodu intryg i machinacyj partyj, odroczył Parlament Joński do sześciu miesięcy.

Londyn, 1 Kwietnia. Wczora P. Napier, Członek Gabinetu do Spraw Irlandyi, zapowiedział wniesienie billu mającego na celu urządzenie stosunków między właścicielami ziemi i dzierżawcami, oraz wielkie sprostowania i ułatwienia w prawodawstwie tyczącém się tego przedmiotu.

— J. K. W. Hrabia d'Aquila, brat Króla Jmci Neapolitańskiego, z Hrabiną swoją małżonką, siostrą Cesarza Brezylii, przybył do Londynu.

— Czytamy w *Courier:* «Ruch umysłowy z powodu przyszłych wyborów z każdym dniem powiększa się. Jednym z przedmiotów nieukontentowania, szczególniej na północy, jest fundusz wydawany od Rządu na utrzymanie kollegium katolickiego w Maynooth i kandydaci do Parlamentu muszą oświadczać, iż będą przeciwni udzielaniu tego funduszu. Peeliści zaś, wierni swojej polityce jednawczej, mają być za utrzymaniem wypłat. Zkądinąd Torysowie przyrzekają wszelkie pomoce Irlandyi i Gabinet ma zwrócić szczególne usiłowania ku ulepszeniu bytu tego kraju. Liga *przeciw-celnozbożowa* Manchesterska czyni znaczne postępy i zbiera obfite składki. Partya katolicka, która już zaczyna szeroko się rozgałęziać, organizuje się do czynnego w Parlamencie działania. Członkowie tego stronnictwa naradzają się nad ustawą Koła, które zawiązać mają i dziś jeszcze ostatecznie się ukonstytuować. Prezesem będzie lord Vaux of Harrowden. Najważniejsza to, że Koło zamieni się w Komitet wyborowy i skieruje ku wyborom swoje usiłowania i środki, które w dzisiejszym rzeczy stanie wcale nie są do pogardzenia.»

Londyn, 3 Kwietnia. Na wczorajszém posiedzeniu Izby Lordów, Pierwszy Minister wniosł, iżby mianowany był Komitet specyalny do rozbioru zagadnienia o odnowieniu Karty czyli przywileju Kompanii Wschodnio-indyjskiej. Wniosek ten przyjęto.

Dziś, odpowiadając na pytanie hrabi Albemarle lord Derby oświadczył, że Rząd nie ma zamiaru wprowadzać żadnych zmian w stanie rzeczy, jaki istnieje względem kollegium katolickiego w Maynooth od roku 1845.

W Izbie Gmin, na posiedzeniu 1 Kwietnia, przypadły z kolei rozprawy nad wnioskiem P. Milnes o złożeniu korrespondencyj z Gabinetem Austryackim we względzie wychodzców politycznych. Autor wniosku mocno obstaje za prawami poddanych angielskich, podróżujących za granicą i potępia ostatnią depeszę X. Schwartzenberg.

Lord Dudley Stuart z większą jeszcze energiją przemawia w tymże duchu i powstaje przeciw obecnemu Gabinetowi, jako podzielającemu widoki i opinije Gabinetu Wiedeńskiego, który okrzykiem radości powitał przyjście Torysów do władzy.

P. Walpole odpowiada w imieniu Ministrów, broniąc razem i dawnych Gabinetów i utrzymując że dzisiejszy Minister lord Malmesbury, niemniej jest dbałym o honor i bezpieczeństwo poddanych angielskich, jak byli lordowie Palmerston i Granville. Co do zajścia z Austryą, było to tylko chwilowe niewyrozumienie, które znikło po wytłumaczeniu, jak wielka zachodzi różnica między prawodawstwami Anglii i Austryi.

Lord Palmerston, ze swej strony przyjmuje to objaśnienie tym więcej, iż mu wiadomo, jak dzisiejszy torysowski Gabinet, dobrze jest przez Austryą widziany.

P. Milnes cofa swój wniosek.

Na posiedzeniu 2 Kwietnia lord John Russell zapowiedział, iż w Poniedziałek zada Ministrom, przed uchwaleniem funduszów na wojnę z Kaframi, pytanie: kiedy myślą Parlament rozwiązać, a to z powodu słów wyrzeczonych przez lorda Derby w Izbie Lordów, z których wypada, że odkłada to rozwiązanie do nieoznaczonego czasu.

P. Disraeli, nieczekając Poniedziałku odpowiada natychmiast, że lord Derby nie mógł nic innego powiedzieć, jak to z czém się w samych początkach dał słyszeć, mianowicie, że nowy Parlament zebrany będzie w tym jeszcze roku, po załatwieniu interesów służby publicznej tyczących się i zwłoki niecierpiących.

— Wiadomości z New-York dochodzcą do 20 Marca. Piszą z Washington, że Rząd Japoński, przed napaścią ze strony Stanów Zjednoczonych, oddał się pod opiekę Rządu Hollenderskiego.

FRANCYA.

PARYŻ, *29 Marca.* Oto jest w skróceniu mowa Ludwika Napoleona na otwarcie sessyj Ciał ukonstytuowanych:

«Panowie Senatorowie, Panowie Deputowani.

«Dyktatura mnie powierzona, ustaje z dniem dzisiejszym;

sprawy przybiorą bieg swój zwyczajny. Z prawdziwém zadowoleniem obwieścić mi przychodzi, że Konstytucya wchodzi w zupełną siłę obowiązującą, albowiem niezmienną myślą moją było nietylko przywrócenie porządku, ale i uposażenie Francyi instytucyami, odpowiedniemi jej potrzebom. Przypominacie sobie, że przed kilku miesiący im więcej starałem się ograniczyć ścieśnionym kręgiem moich atrybucyj, tym więcej usiłowano bardziej go jeszcze ścieśnić, ażeby mi odjąć wszelki ruch i możność działania. Często, wyznaję, zniechęcony, chciałem opuścić władzę, tym sposobem utrudnianą. Co mię powstrzymało, to że niewidziałem innego po mnie następstwa, jak Anarchiją. Wszędzie zaiste wrzały same namiętności, zdolne do zburzenia wszystkiego, niezdolne do zbudowania czegokolwiek. Nigdzie ani instytucyi, ani człowieka, o któregoby się oprzeć można; nigdzie takiego prawa, któreby nie było zaprzeczone, nigdzie organizacyi jakiejkolwiek, ani systematu podobnego do zjszczenia.

«Dla tego to, kiedy dzięki spółdziałaniu kilku ludzi odważnych, a szczególniej dzielności Armii, wszystkie niebezpieczeństwa w przeciągu kilku godzin zostały usunięte, pierwszém mojém żądaniem było pozyskać dla kraju instytucye. Zbyt długo Społeczność podobna była do pyramidy przewróconej, którą usiłowano postawić na ostrzu; ja postawiłem ją na podstawie. (Oklaski.) Władza została przywrócona. Przyjąwszy nakoniec główne zasady Konstytucyi, przezemnie przedstawione, Francya dała mi możność utworzenia Ciał politycznych, których wpływ i powaga tym będą skuteczniejsze, że ich zakresy władzy ustanowione są rozumnie. (Oklaski). Konstytucya, zaczynająca dziś obowiązywać, nie jest wypływem jakiejś czczej teoryi, jest to wynikłość doświadczenia i zdrowego rozsądku. Wy, Mościpanowie, dopomożecie mi ustalić ją, rozwinąć, ulepszyć. Udzielone będą Senatowi i Ciału Prawodawczemu wiadomości o położeniu, w jakiém Rplita się znajduje. Przekonają się one, że ufność wszędzie przywrócona, że praca wszędzie czynnie idzie, i że, poraz pierwszy od wielkiego politycznego przewrotu, bogactwo narodowe zamiast umniejszenia, wzmogło się. W ciągu czterech miesięcy Rząd mój zdołał zachęcić mnogie pożyteczne przedsięwzięcia, wynagrodzić mnogie zasługi, wesprzeć ubóstwo, i powiększyć płace większej części urzędników, a wszystko to bez nałożenia nowych podatków, bez wkraczania w następujący budżet, który wam z zadowoleniem przedstawimy w stanie równowagi. Wszystkie te wypadki i stan Europy, która z zadowoleniem przyjęła dokonane u nas zmiany, dają nam niepłonną nadzieję ustalenia przyszłości, albowiem o ile pokój zapewniony jest wewnątrz, o tyle pewnym jest i zewnątrz. Mocarstwa obce szanują naszę niepodległość a własne nasze dobro wymaga utrzymania z niemi jak najprzyjaźniejszych stosunków. Dopokąd cześć Francyi nie będzie obrażona, powinnością będzie Rządu pilnie unikać wszelkiego powodu zaburzeń w Europie i wszelkie usiłowania obracać ku wewnętrznym ulepszeniom, które jedynie są zdolne zapewnić dobry byt klass pracowitych, i dostatek całej Francyi. A teraz, Panowie, kiedy z uczuciem patryotyzmu pragniecie wspierać moje prace, wyłożę przed wami otwarcie plan mojego dalszego postępowania. Widząc, że przywracam instytucye i wspomnienia Cesarstwa, jęto powtarzać, że pragnę przywrócić samo Cesarstwo. Jeżeliby taka była moja myśl nieustanna, ten przewrót byłby już oddawna dokonanym. Nie schodziło mi ani na środkach, ani na pogodnych ku temu okolicznościach. I tak, w roku 1848, kiedy pomimo oporu Zgromadzenia Konstytującego byłem obrany sześciu miljonami głosów, wiedziałem, że dośćby mi było odmówić mego przystania do owczesnej Konstytucyi, żeby tron pozyskać; ale wyniesienie, które byłoby niechybnie pociągnęło za sobą ważne zamieszania, nie skusiło mię. 13 Czerwca również łatwo by mi przyszło zmienić formę Rządu; niechciałem tego. Nakoniec, 2 Grudnia, jeżeliby korzyści osobiste były przezemnie przekładane nad dobro Francyi, na pierwszym wstępie byłbym zażądał dla siebie głośnobrzmiącego tytułu — poprzestałem na tym który noszę. A więc, jeżeli przeszczepiam dziś przykłady z czasów Konsulatu i Cesarstwa, to dla tego, jedynie dla tego, że widzę w nich szczególną cechę narodowości i wielkości. Mając mocne postanowienie dziś, jak i dotąd, czynić wszystko dla Francyi a nie czynić nic dla siebie, ja wtedy tylko przyjmę zmianę obecnego rzeczy porządku, kiedy mię do tego wyraźna zmusi konieczność. Zkąd może ona wyniknąć? oto jedynie ze sposobu postępowania partyj. Jeżeli one zaprzestaną na tém co jest, żadna wtenczas nie zajdzie zmiana. Ale jeżeli przez swe tajne knowania będą podkopywały podstawę mojego Rządu, jeżeli attakami swemi będą ciągle narażały przyszłe losy Francyi, wtedy, i tylko wtedy, trzeba będzie zażądać, w imieniu spokoju Francyi, nowego tytułu, któryby na głowie mojej ustalił niepowrótnie władzę mnie powierzoną. (Oklaski.) Ale nie myślmy zawcześnie o trudnościach, które zapewna się nie ziszczą. Zachowajmy Rzeczpospolitą, ona nikomu nie grozi, a wszystkich uspokoić może. Pod jej chorągwią pragnę zacząć nową erę zapomnienia i pojednania i przywołuję do siebie wszystkich, bez różnicy, którzy wespół zemną chcą działać ku powszechnemu pożytkowi. Opatrzność która dotąd tak jawnie błogosławiła moim usiłowaniom, nie pozostawi dzieła swego niedokończoném. Ona ożywi nas swojém natchnieniem, i udzieli mądrości i sił potrzebnych, dla ustalenia porządku rzeczy, który zapewni pomyślność Ojczyzny i pokój Europy.»

Częste oklaski, zwłaszcza ze strony Senatorów, przerywały czytanie. Okrzyki: «Niech żyje Napoleon» (innych nie było), dały się słyszeć po ukończeniu tej mowy, którą można nazwać jedną z najbardziej szczerych, jakie przedstawia Historya. Miejsca, tyczące się Cesarstwa i Rzeczypospolitej szczególniej otwartością swoją wszystkich zadziwiły.

Paryż, 1 Kwietnia. W dniu 30 Marca oba Ciała Prawodawcze (Senat i Izba Prawodawcza) miały swoje pierwsze posiedzenia, które w obu zeszły na utworzeniu Biur, a w

ostatniej na sprawdzaniu wyborów. Zresztą obrady Senatu nie są publiczne.

W Izbie Prawodawczej publiczność była reprezentowana przez osób około sześciudziesiąt. Na témże posiedzeniu był odczytany list jenerała Cavaignac, PP. Carnot i Hénon oświadczający, iż przysięgi na deputowanych wykonać nie myślą. Izba przeto uznała ich za dymissyonowanych.

Posiedzenie pierwsze Rady Stanu dziś odbyte, ożywione zostało niespodzianie przybyciem Prezesa Bonaparte, który zajął Prezesowskie krzesło, miał mowę i sam przyjmował od Członków przysięgę.

Przy otwarciu w d. 30 Marca posiedzeń, tak Prezes Senatu, xiążę Hieronim Bonaparte, jako i Prezes Ciała Prawodawczego P. Billault mieli stosowne mowy.

— Dziś, po sprawdzeniu ważności wyboru każdego z Członków, Ciało Prawodawcze zamieniło się w komitet tajny, dla rozwiązania zagadnienia o kostiumie. Ze względu na dzisiejsze pojęcia i obyczaje, postanowiono, że niema potrzeby stawienia się na posiedzenia w mundurach, że te są zachowane tylko na uroczystości, i to bez koniecznego obowiązku, tak iż zapewna i w tych ostatnich zwyczajna czarna suknia wezmie górę nad urzędowym strojem.

Paryż, 2 Kwietnia. (Przez telegraf.) Minister Stanu złożył Ciału Prawodawczemu projekt prawa o przetopieniu monety-biljonu; projekt ten odesłano pod roztrząsnienie Biur.

Paryż, 4 Kwietnia. Czytamy w Monitorze urzędowym: «Senat był zebrany na posiedzenie 1 Kwietnia. Przedmiotem tego posiedzenia, otwartego o godzinie 1 przez Pierwszego Vice-prezesa, P. Mesnard, było przełożenie projektu Uchwały (Senatus-consulte), podanego przez wszystkich Członków składających Biuro Senatu, procz Prezesa, Xięcia Hieronima.

«Projekt ten przeszedł ustanowione formalności i po zdaniu sprawy przez Kommisyą, był jednomyślnie przyjęty od 79 obecnych Członków, a 2 Kwietnia sama Uchwała została złożona Prezesowi Rzeczypospolitej.»

Oto jest text Uchwały:

«Senat,

«Zważywszy wniosek zbiorowy, podany przez Członków składających Biuro i rozważony w formie oznaczonej artykułem 17, § 2, Dekretu organicznego z dnia 22 Grudnia 1851.

«Postanowił Uchwałę, której treść jest następująca:

Art. 1. W wykonaniu artykułu 13 Konstytucyi, summa 12 miljonów franków zostaje wyznaczona rocznie dla Prezesa Rzeczypospolitej, zaczynając od 1 Stycznia 1852.

Art. 2. Pałace narodowe, wymienione w Dekrecie 27 Marca 1852, ruchomość i parki, do nich należące, zostają przeznaczone na mieszkanie i użytkowanie Prezesa Rzeczypospolitej. Inwentarz, spisany na mocy praw i urządzeń, będzie kosztem Skarbu uzupełniony w epoce wejścia w posiadanie.

«Prezesowi Rplitej służy wyłącznie prawo polowania w lasach Versailles, Fontainebleau, Compiegne, Marly i St. Germain.

Art. 3. Skarb, nieprzestając pobierać dochodów i płodów użytkowych z lasów, pozostaje obowiązanym zarządzać niemi, tudzież utrzymywać pałace narodowe i wszystkie ich przynależytości.

«Dan w pałacu Senatu, 1 Kwietnia 1852.

— W liczbie Dekretów, wydanych w ostatnich czasach przez Prezesa Rplitej, zwraca uwagę ten, którym utworzony zostaje korpus kapelanów Marynarki. Zasadą ogólną w nim przyjętą jest, że każdy okręt, noszący banderę jeneralską, albo naczelnika dywizyi będzie miał swego kapelana. Tenże przywilej służy każdemu okrętowi, wysyłanemu na wyprawę wojenną, nawet w daleką podróż i z missyą szczególną. Obok tego utworzona zostaje przy Ministerstwie Marynarki posada Kapelana Jeneralnego Floty, dla zarządu i centralizacyi służby religijnej morskiej. Dekretem z d. 3 Kwietnia X. Felix Coquereau, Kononik S. Dyonizyusza, były Główny Kapelan eskadry ewolucyjnej, mianowany został Kapelanem Jeneralnym Floty.

— Sprawa Xięcia Canino, (Karola Bonaparte) brata stryjecznego Prezesa Rplitej, jednego z najczynniejszych członków byłej rewolucyi Rzymskiej, została ukończona, czyli raczej zaniechana. Wiadomo że Xiążę ma żonę i syna w Rzymie. W ostatnich czasach wybrał się był, dla ich odwiedzenia, do Rzymu, ale gdy wylądował w Civita-Vecchia, władze miejscowe nie puściły go dalej i zmusiły do powrotu. Xiąże Canino skarżył się i była się zawiązała korrespondencya dyplomatyczna, ta, jak się dowiadujemy ukończyła się na tém, że nasz podróżny musiał wrócić do Francyi nie dojechawszy do Rzymu. Dodają że, między innemi powodami niewpuszczania go do tej stolicy, Rząd Rzymski usłuchał w tym razie prośby żony Xięcia Karola Bonaparte, która, jak skoro się dowiedziała że jest w drodze, wyprosiła sobie u władzy oddział żandarmów który zaciągał wartę w jej pałacu ażeby nie wpuścić do niej męża.

NAJPÓŹNIEJSZE WIADOMOŚCI.

MUNICH, *4 Kwietnia.* W dzień przybycia JJ. CC. WW. Wielkich Xiążąt Rossyjskich do tutejszej stolicy, 30 Marca, był wielki obiad u Dworu, a wieczorem dawano w teatrze operę *Syn Marnotrawny*, na której WW. Xiążęta znajdowali się w loży Królewskiej.

Nazajutrz o godzinie 8 rano JJ. CC. Wysokości zwiedzali pomnik zwany *Bavaria* i wchodzili wewnątrz, aż do głowy posągu, która Ich zmieściła w sobie wraz z całym orszakiem. Na popisie wojskowym, który się odbył w tym dniu, WW. Xiążęta ukazali się w orderze św. Huberta, który odebrali od Króla tegoż rana. Po odbytym przeglądzie WW. Xiążęta dawali posłuchanie jenerałowi xięciu Tour et Taxis i kilku Posłom zagranicznym.

Tegoż dnia miał miejsce obiad u Króla a potém koncert dworski, na którym JJ. CC. Wysokościom były przedstawione rozmaite płci obojej osoby, należące do Dworu i do wyższego towarzystwa stolicy.

Na trzeci dzień, Wysocy Goście, w towarzystwie Xięcia Luitpolda, oglądali osobliwości miasta. Następnie na cześć WW. Xiążąt miał miejsce obiad wojenny, w sali Batalij, poraz pierwszy z tego powodu otwartej. Wieczorem JJ. CC. WW. byli na operze Lachnera *Catharina Canaro*.

2 Kwietnia WW. Xiążęta wsiedli do wagonów Królewskich drogi żelaznej Augsburskiej i tam znaleźli już Xięcia Luitpolda, któremu Król Jmć zlecił pokazać WW. Xiążętom znakomite zakłady artylleryjskie w Augsburgu, ludwisarnią we wszystkich szczegółach, i t. d.

W Augsburgu JJ. CC. Wysokości zaszczycili swemi odwiedzinami jenerała hrabię Alberta Pappenhein, znakomitego weterana armii Bawarskiej.

Władze miejscowe z kolei były zaszczycone przez WW. Xiążąt, którzy raczyli przyjmować w Ratuszu Burmistrzów miasta.

Najprzyjemniejsza niespodzianka oczekiwała Wysokich Gości w Ulm, dokąd J. C. W. Wielka Xiężna Olga Mikołajowna, z Xięciem Następcą Tronu Wirtembergskim, Małżonkiem Swoim, zjechali umyślnie na spotkanie Wielkich Xiążąt.

PARYŻ, *6 Kwietnia*. Prezes Rplitej przez organ swego Ministra Skarbu żądał na swą listę Cywilną tylko 8 miljonów, Senat udzielił mu 12. Ta ostatnia cyfra jest właśnie co pobierał Ludwik Filipp, ale ten ostatni obowiązany był utrzymywać pałace i parki; Ludwik Bonaparte jest więc hojniej uposażony.

— Wczora w Kaplicy pałacu Tuileries odbył się obrzęd oddania przez Prezesa Bonaparte kapelusza Kardynalskiego X. Donnet, Arcybiskupowi Bordeaux.

— Głoszą że P. Thiers, trapiony tęsknotą do kraju, prosił o pozwolenie przepędzenia kilku miesięcy w Paryżu i że takowe będzie mu udzielone.

LONDYN. Wczora w Izbie Gmin Kanclerz Skarbu zapowiedział na 19 m. wyłożenie swego planu finansowego.

P. Walpole w imieniu Gabinetu oznajmił, że Rząd nie myśli popierać swojego projektu prawa o milicyi.

— Odebrano wiadomość, że ex-Dyktator Buenos Ayres, jenerał Rosas, z córką swoją Manuelitą, schronił się na wyspę Jamaikę.

(Journ. de S.-P. Pszcz. Półn. R. I.)

WIADOMOŚCI ROZMAITE.

Ostatniemi czasy ważne archeologiczne odkrycie zrobione zostało w Egypcie. Wiadomo że w gorach Zabarah, w bliskości Morza Czerwonego, jest kopalnia szmaragdów, których poszukiwanie było dawniej przez Paszę Egyptu powierzone Panu Caillaud, francuzowi. Następnie, w ostatnich latach panowania Mehemet-Alego, roboty takowe zostały zaniechane. Przed niejakim czasem kompanija spekulantów angielskich otrzymała przywilej na nowe poszukiwania w tych minach. Inżenjer angielski, dokonywając świeżo ważne roboty, na bardzo znacznej głębokości dokopał się galeryi, która odnosi się do najodleglejszej starożytności. Posuwając dalej rozkopy, znalazł dawne narzędzia, naczynia i kamień z napisem hieroglificznym. Ten napis stwierdza domysły PP. Caillaud i Belzoni'ego, opartych na skazowkach innego rodzaju, że mina o której mowa była już znana i użytkowana w starożytności. Z wydecyfrowania hieroglifów okazuje się, że pierwsze roboty w kopalni Zabarah były dokonywane za panowania Sezostrysa Wielkiego, albo Ramsesa-Sezostrysa, to jest na 1,660 lat przed Chrystusem.

* * *

Czytamy w gazetach Paryzkich: «Pani Konstancya Aubert z domu Junot, Xiężniczka d'Abrantes, znana w literaturze modniarskiej z pięknych artykułów w dziennikach poświęconych Modzie, świeżo założyła magazyn bielizny na ulicy Choiseul, № 1. Pani Aubert łączy w sobie wszystkie przymioty specyalne, zdolne zapewnić zupełne powodzenie temu zakładowi.

* * *

P. de Saint Edme, dawny Kommisarz Wojskowy, dawny Sekretarz Xięcia Marszałka Berthier, autor, wespół z P. M. G. Sarrut *Biografii spółczesnych*, (Biographie des hommes du jour), przed trzema dniami śmierć sobie zadał. Znaleziono go powieszonym we własném mieszkaniu. Prócz wymienionego dzieła, P. de St. Edme był autorem *Słownika kar i przestępstw w prawodawstwach europejskich* i kilku innych jeszcze.

* * *

Na rzece Wiśle, na terytoryum Prusskiém, pod Tczewem (Dirschau), ma być zbudowany most wiszący największy z istniejących w Europie. Stany Zjednoczone Ameryki posiadają jedynie mosty takich wymiarów. Most ten, przeznaczony pod koleį żelazną Wschodnią, mieć będzie 2,500 stóp długości, a 63 stóp szerokości; oprze się na 6 filarach, z których 4 stać mają w samej rzece wraz z swemi izbicami. Koszt tego olbrzymiego dzieła, na którego ukończenie potrzeba 6 lat, wyniesie do 5 miljonów talarów.

* * *

Gazeta wychodząca w Gotha zawiera wiadomość, że żona tkacza, zamieszkałego w jednej z wsi tamecznego Xięztwa, zmuszona była emigrować do Ameryki, dla uniknienia prześladowań, których była przedmiotem jako *czarownica*.

* * *

W ogrodzie botanicznym w Kew, (rezydencyi gdzie się wychowała Królowa Angielska), zaczęła kwitnąć 2 Marca sławna roślina VICTORIA REGIA. Poraz pierwszy kwitła ona w Anglii 16 Czerwca 1850, poraz drugi 21 Kwietnia 1851. Wiadomo, że *Victoria*, przed laty sześciu lub siedmiu, odkryta w Indyach, dla okazałości swojej i nadzwyczajnych wymiarów kwiatu i liści, nazwana została od imienia panującej Królowej, z przymiotnikiem *Królewska*. Jest to roślina wodna; liście jej pływające na powierzchni jak są wielkie i tęgie, ztąd można powziąć wyobrażenie, że dziewczynka dziesięcioletnia może stać i chodzić po nich suchą nogą, nie zanurzając się bynajmniej. Kwiaty są też stosunkowo wielkie; z kształtu i pozoru przypominają tak zwane u nas *lilje wodne* (Nymphaea).

Позволяется печатать. 3 Апрѣля 1852 года. *Цензоръ Н. Ахматовъ.*
W DRUKARNI WOJENNEJ.